

Nieuwsbrief PFR Updates - Nummer 03, 2016

Nummer 3, 2016

Redactie: W.M. Schrama, L. Hu, M. Jonker, M. van der Leeden en J. Tigchelaar.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2015:10096](#) 22-12-2015

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2015:10105](#) 17-12-2015

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2015:3811](#) 25-11-2015

Rechtbank

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2015:14755](#) 03-12-2015

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2015:8464](#) 30-11-2015

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2015:7667](#) 27-10-2015

RECHTSPRAAK

Geen behoefte van de vrouw aan partneralimentatie. De vrouw is al geruime tijd gedeeltelijk arbeidsongeschikt. Daarnaast werkt zij in vaste dienst al geruime tijd voor de helft van de werktijd. Niet aannemelijk is dat de vrouw fulltime zal kunnen werken, maar het hof neemt aan dat zij wel enige extra uren in de week kan werken, ook al kan zij haar werkzaamheden bij de huidige werkgever niet uitbreiden en ook al heeft zij medische beperkingen. Dan is er geen behoefte.

Tussen partijen is niet in geschil dat de vrouw al geruime tijd gedeeltelijk arbeidsongeschikt is, en dat zij uit dien hoofde een WAO/WIA-uitkering en een uitkering van het bedrijfspensioenfonds ontvangt. Daarnaast werkt zij op basis van een vast dienstverband ook al geruime tijd 18 uren per week, dat is de helft van de werktijd. Gezien de bij de vrouw bestaande gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid acht het hof, anders dan de man stelt, niet aannemelijk dat de vrouw fulltime zal kunnen werken. Daarmee is echter niet gegeven dat de vrouw niet in staat is om wekelijks enige uren extra te werken. De vrouw heeft geen inzicht gegeven in de mate van arbeidsongeschiktheid en haar (huidige) medische beperkingen voor het verrichten van werkzaamheden. Wel heeft de vrouw onweersproken gesteld dat zij bij haar huidige werkgever heeft gevraagd naar de mogelijkheid om meer uren te werken, zodat zij zich kennelijk zelf ook in staat acht meer uren te werken. Weliswaar is uitbreiding van uren bij haar huidige werkgever niet mogelijk, maar dat staat niet in de weg aan de mogelijkheid om elders vergelijkbare werkzaamheden te verrichten naast haar huidige parttime dienstverband. Dat hiervoor geen mogelijkheden zijn althans dat de vrouw zich voldoende heeft ingespannen om dergelijke werkzaamheden te verkrijgen acht het hof, bij gebreke van sollicitatiebescheiden en/of een nadere toelichting van de vrouw, niet aannemelijk geworden. Door geen inzicht te geven in de mate van arbeidsongeschiktheid kan het hof evenmin beoordelen of, en zo ja in hoeverre, een uitbreiding van haar werkzaamheden met ongeveer 4 tot 4,5 uur per week en dientengevolge een hoger inkomen uit arbeid, zal leiden tot verlaging van de WAO/WIA-uitkering en/of de uitkering van het bedrijfspensioenfonds.

Het hof oordeelt dat de vrouw redelijkerwijs in staat moet zijn volledig in de kosten van haar

levensonderhoud te voorzien.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 22-12-2015

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2015:10096

Zaaknummer: 200.160.732/01

RECHTSPRAAK

Verlenging machtiging uithuisplaatsing van minderjarige van 15 jaar. Partner van de moeder belanghebbende? Deze heeft haar vanaf haar derde mede opgevoed, mede omdat de inmiddels overleden vader daartoe niet in staat was. Die had daarmee ingestemd. De partner woonde officieel niet bij de moeder, maar was wel veel in het gezin aanwezig.

Het hof oordeelt over de vraag of de partner van de moeder belanghebbende is als volgt.

Vast is komen te staan dat de partner van de moeder de minderjarige vanaf haar derde levensjaar mee heeft opgevoed, mede als gevolg van het feit dat de inmiddels overleden vader van de minderjarige daartoe niet in staat was. Deze vader was op de hoogte van de opvoedende rol van de partner van de moeder en heeft daarmee ingestemd. De partner woonde weliswaar officieel elders, maar hij was feitelijk veel in het gezin aanwezig.

De sinds 1 januari 2015 toegevoegde tweede volzin aan artikel 798 Rv, waarin is bepaald dat ook degene die niet de ouder is en de minderjarige op wie de zaak betrekking heeft gedurende ten minste een jaar als behorende tot zijn gezin verzorgt en opvoedt, als belanghebbende wordt aangemerkt, biedt naar het oordeel van het hof geen soelaas. Uit de toelichting bij het amendement dat heeft geleid tot de toevoeging, moet worden afgeleid dat het hier uitsluitend om de pleegouder gaat (*Kamerstukken II 2010/11, 32015, 37*).

De partner van de moeder kan naar het oordeel van het hof wel op grond van de eerste volzin van artikel 798 lid 1 Rv worden aangemerkt als belanghebbende. Uit de uitspraak van de Hoge Raad van 21 mei 2010, ECLI:NL:HR:2010:BL7043, volgt dat als belanghebbende in een procedure tot een machtiging uithuisplaatsing (voor zover van belang) slechts kunnen worden aangemerkt de met het gezag belaste ouder(s) en een ander die het minderjarige kind als behorende tot zijn gezin verzorgt en opvoedt. De Hoge Raad overweegt daarbij dat rechten en plichten kunnen voortvloeien uit het ouderlijk gezag over een kind alsmede uit de verzorging en opvoeding van een kind. De verdere tekst van deze overweging lijkt anderen dan pleegouders (die de Hoge Raad tussen haakjes noemt) niet in de weg te staan van

belanghebbendheid. Het hof is daarom van oordeel dat, gelet op de rol die de partner van de moeder in het gezin vervult, hij in de procedure omtrent de verlenging van de machtiging uithuisplaatsing moet worden aangemerkt als belanghebbende in de zin van artikel 798 lid 1 eerste volzin Rv.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 17-12-2015

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2015:10105

Zaaknummer: 200.176.272/01

RECHTSPRAAK

Benadeling van de gemeenschap? De vrouw heeft het vermoeden dat de man de gemeenschap heeft benadeeld, omdat de man een zeer hoog inkomen had en relatief lage lasten, zodat hij een aanzienlijk vermogen kon opbouwen. Zij kan dat niet bewijzen omdat zij niet over de nodige stukken beschikt en vindt dat de bewijslast moet worden omgekeerd. Rechtbank ziet geen grond voor omkering bewijslast en wijst het op de gestelde benadeling gegronde verzoek af.

De vrouw heeft het vermoeden dat de man de gemeenschap heeft benadeeld op een wijze zoals vermeld in artikel 1:164 BW. Zij heeft daartoe aangevoerd dat de man een zeer hoog inkomen heeft en relatief lage lasten zodat de man een aanzienlijk vermogen heeft moeten kunnen opbouwen. Dat vermogen ziet de vrouw niet terug in de vermogensbestanddelen zoals vermeld in de door de man overgelegde stukken, zodat zij aannemelijk acht dat hij vermogen heeft onttrokken. Voorts stelt de vrouw dat zij in bewijsnood verkeert en dat er in onderhavige zaak op grond van redelijkheid en billijkheid aanleiding is om de bewijslast om te keren zodat het de man is die moet aantonen dat er geen sprake is van benadeling van de gemeenschap.

De rechtbank wijst het verzoek tot omkering van de bewijslast af. Een andere bewijslastverdeling dan voortvloeit uit artikel 150 Rv (de partij die zich beroept op de rechtsgevolgen van de door haar gestelde feiten of rechten draagt de bewijslast van die feiten of rechten) kan voortvloeien uit enige bijzondere regel of uit de eisen van redelijkheid en billijkheid. Toepassing van de tweede uitzondering kan volgens vaste jurisprudentie van de Hoge Raad slechts met grote terughoudendheid en onder bijzondere omstandigheden geschieden waarbij het bestaan van bewijsnood op zichzelf in beginsel onvoldoende reden is om de bewijslast om te keren. Indien de partij die volgens de hoofdregel van artikel 150 Rv de bewijslast draagt evenwel in een onredelijk zware bewijspositie is geraakt door toedoen van de wederpartij kan omkering van de bewijslast geboden zijn. De rechtbank oordeelt dat de vrouw in dit geval, mede gelet op het gemotiveerde verweer van de man, waarbij hij de nodige financiële stukken met betrekking tot zijn inkomsten en uitgaven heeft overgelegd,

onvoldoende heeft gemotiveerd dat er sprake is van bijzondere omstandigheden die een andere bewijslastverdeling zouden rechtvaardigen.

Ter bepaling van het aandeel van de vrouw in het huwelijksvermogen verlangt de vrouw op grond van artikel 1:83 BW en artikel 843a Rv dat de man de jaaropgaven 2013 en 2014, een inkomsten- en uitgavenstaat en bankafschriften van alle buitenlandse bankrekeningen over een bepaalde periode overlegt. De man betwist de gehoudenheid om jaaropgaven en een inkomsten- en uitgavenstaat over te leggen. De rechtbank oordeelt dat artikel 1:83 BW geen verplichting tot het afleggen van rekening en verantwoording impliceert in de door de vrouw bedoelde zin. Voorts gaat het op grond van artikel 843a Rv om 'bepaalde bestaande bescheiden' en moet een 'rechtmatig belang' komen vast te staan. De rechtbank gaat na of de man gehouden is de door de vrouw gevraagde stukken in het geding te brengen. Omdat het salaris van de man voldoende blijkt uit de door de man overgelegde bankafschriften, oordeelt de rechtbank dat de vrouw geen rechtmatig belang meer heeft bij de jaaropgaven. Het verzoek om een inkomsten- en uitgavenstaat over een bepaalde periode wijst de rechtbank af, omdat dat geen bepaalde bestaande bescheiden betreft. Bankafschriften van buitenlandse rekeningen heeft de man overgelegd.

De rechtbank concludeert dat de vrouw haar stelling van benadeling onvoldoende heeft gemotiveerd tegenover de stellingen van de man die erop wijst dat uit de door hem overgelegde bankafschriften niet blijkt van vreemde transactie waarbij bijvoorbeeld ongebruikelijk grote bedragen zijn opgenomen of overgemaakt. Voor zover de vrouw stelt dat er in het verleden (mogelijk) vermogen aanwezig was dat zij thans niet meer aantreft, oordeelt de rechtbank dat daaruit niet volgt dat er sprake is van verspilling als bedoeld in artikel 1:164 BW. Verder ontbreken concrete stellingen aangaande het verduisteren van gelden of vermogen. De rechtbank passeert de stelling van de vrouw dat de man de gemeenschap heeft benadeeld en wijst het daarop gegronde verzoek af.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 03-12-2015

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2015:14755

Zaaknummer: C/09/461559 / FA RK 14-1688

RECHTSPRAAK

Dochter van erflater, haar vader, verzoekt om het opmaken van een boedelbeschrijving. Artikel 4:16 lid 1 BW biedt hiervoor de grondslag, in combinatie met artikel 672 lid 1 en 3 Rv. Dat het maar om een nalatenschap van geringe omvang zou gaan is niet relevant. Evenmin is het nodig dat eerst een boedelbeschrijving wordt gemaakt van de nalatenschap van de eerder overleden moeder die conform de wet is verdeeld.

Verzoekster en belanghebbende zijn geboren uit het huwelijk van de erflater, hun vader, en B, de moeder. Erflater en de moeder waren in gemeenschap van goederen met elkaar gehuwd. B is in 2003 overleden zonder achterlating van een testament. De wettelijke verdeling is op haar nalatenschap van toepassing. Erflater is na het overlijden van de moeder in het huwelijk getreden met stiefmoeder, verweester in deze procedure. Sinds het overlijden van de vader botert het niet tussen de stiefmoeder en verzoekster.

Verzoekster heeft als gevolg van het overlijden van haar moeder en de wettelijke verdeling een vordering verkregen op haar vader. Die vordering is door zijn overlijden opeisbaar geworden (artikel 4:13 lid 3 onder b BW). Na overlijden van de moeder is haar nalatenschap niet beschreven. Partijen verschillen van mening over de hoogte van de vordering.

De kantonrechter geeft eerst de grondslagen weer waarop het verzoek van de dochter is gebaseerd: artikel 4:16 lid 1 BW en artikel 672 lid 1 en 3 Rv.

Vervolgens verwierpt de kantonrechter de stelling van verweester dat eerst een boedelbeschrijving van de nalatenschap van de moeder zal moeten worden overgelegd alvorens een boedelbeschrijving van de nalatenschap van de erflater bevolen kan worden. Verzoekster kan immers de boedelbeschrijving van de nalatenschap van de moeder niet opstellen zonder medewerking van verweester, de stiefmoeder. Verweester stelt verder dat verzoekster onvoldoende belang heeft bij haar vordering, als bedoeld in artikel 3:303 BW, gelet op de geringe omvang van de nalatenschappen van erflater en moeder. De kantonrechter overweegt dat verzoekster op grond van artikel 672 lid 3 Rv haar belang slechts summierlijk

aannemelijk behoeft te maken. Verzoekster heeft haar belang voldoende aannemelijk gemaakt, gelet op het feit dat verzoekster als erfgenaam zowel uit hoofde van de nalatenschap van haar moeder als uit hoofde van de nalatenschap van erflater vorderingen heeft op verweerster en partijen over de hoogte van die vorderingen van mening verschillen.

Het verzoek om de kosten van de boedelbeschrijving ten laste van de nalatenschap te brengen wijst de kantonrechter af. Hij wijst er wel op dat ingevolge artikel 4:7 lid 1 sub c BW de kosten van het opmaken van een boedelbeschrijving ten laste van de nalatenschap behoren te komen.

De kantonrechter beveelt het opmaken van de boedelbeschrijving en wijst daartoe een notaris aan.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 30-11-2015

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2015:8464

Zaaknummer: 4274482

Rechters: A.A.T. van Rens

Wetsartikelen: 4:13 BW, 4:16 BW en 672 Rv

RECHTSPRAAK

Zorgregeling in eerste aanleg voor de vader beperkt. De vader had geen verweer gevoerd. Vader vraagt schorsing van de uitvoerbaarverklaring bij voorraad, subsidiair een voorlopige voorziening tot uitbreiding van de contacten. Hof wijst deze verzoeken af en beveelt een raadsonderzoek.

In eerste aanleg heeft de moeder verzocht de zorgregeling van de vader te beperken tot één weekend in de twee weken. De vader heeft in eerste aanleg geen verweer gevoerd. In hoger beroep verzoekt de vader schorsing van de uitvoerbaarverklaring bij voorraad en subsidiair een voorlopige voorziening. De vader stelt dat er sprake is van een juridische of feitelijke misslag, omdat de rechtbank niet op de hoogte was van zijn standpunt. Verder stelt hij dat er sprake is van een wijziging van omstandigheden.

Het hof oordeelt dat het feit dat zijn standpunt in eerste aanleg niet is meegewogen, niet leidt tot een juridische of feitelijke misslag. Verder is zijn belang bij schorsing niet groter dan het belang van de moeder bij handhaving van de tenuitvoerlegging. In feite vraagt de vader om een inhoudelijke beoordeling van de gewijzigde zorgregeling.

Het subsidiaire verzoek om een voorlopige voorziening op grond van artikel 223 Rv wijst het hof eveneens af. Hierbij weegt het hof de belangen van partijen af tegen de achtergrond van de verwachten resterende duur van de hoofdzaak en van de proceskansen daarin. Voorts betreft het hof de belangen van de minderjarigen daarbij. Zij zijn als gevolg van hun beperking bijzonder kwetsbaar. Het hof is van oordeel dat er onvoldoende spoedeisend belang is, ook al is de contactregeling tussen de vader en de kinderen ingeperkt en ook al is gebleken dat de vader sterk betrokken is op de minderjarigen.

Het hof beveelt wel nu reeds een raadsonderzoek, gelet op de complexe problematiek van de minderjarigen.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 25-11-2015

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2015:3811

Zaaknummer: 200.178.594/02

RECHTSPRAAK

Partneralimentatie. De man is alimentatiegerechtigd. De vrouw vraagt primair om nihilstelling van de twee jaar geleden vastgestelde alimentatie wegens wijziging van omstandigheden. Rechtbank oordeelt dat de man onvoldoende heeft aangetoond dat hij niet in staat is om betaalde arbeid te verrichten. Rechtbank geeft de man een redelijke termijn om wederom betaalde arbeid te krijgen en stelt de alimentatie over een jaar vanaf de beschikking op nihil.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 27-10-2015

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2015:7667

Zaaknummer: C/01/292765 / FA RK 15-2099